

[C. O. Pedersen.]

bliver Resultatet, og derfor tror jeg, man havde gjort vel i i rette Tid at føre en forstandig Nedsæringspolitik.

Landbrugsministeren (Bordning): Jeg takker Udvalget for dets enstemmige Indstilling angaaende dette Forslag. Som det fremgaar af Betænkningen, er der stillet en Del Ændringsforslag, og alle disse Ændringsforslag har jeg tiltraadt. Naar jeg synes, der er saa god Grund til at takke Udvalget for dets Indstilling, er det i høj Grad, fordi der, som det er alle bekendt, var meget store Modsetninger indenfor de forskellige Grupper. Navnlig var der de to Opfattelser, den ene, som gik ud paa, at naar der skulde gives Hjælp til Landmændene, skulde det være en Hjælp efter Gældsbyrde, efter som de var haardt ramt af Krisen, og den anden, at man skulde have en varig Nedsættelse af Ejendoms-skatterne for alle Landmænd, uanset deres Trang, uanset deres økonomiske Stilling som Helhed.

Resultatet, som jeg kan tiltræde, gaar ud paa, at man yder en Lettelse til samtlige Landmænd derigennem, at det sidste halve Aars Amtsskat bliver de fri for at betale, og at Krisehjælpen fortsættes for de to Kvartaler April og Juli i Lighed med det, der blev gennemført i Oktober 1931 for Oktober og Januar Kvartaler, dog saaledes at de mindre Landbrugere faar Krisehjælpen fuldt ud for de to Kvartaler, medens de største Landbrugere faar 1½ Kvartal betalt.

Det forekommer mig, at man her ikke kan sige, som det er blevet sagt af de sidste Talere, at det ingenting er værd. Den sidste Taler udtalte endogsaa, at det hele hjalp ikke noget alligevel. Det er sikkert saaledes ude i Landbrugskredse, at man opfatter dette som noget overordentlig værdifuldt. Det bliver en stor Lettelse og Støtte for de mest nødstedte Landmænd, da det er dem, der fortrinsvis faar Hjælp, og der gives en Lettelse og Støtte til alle Landmænd. Jeg føler mig overbevist om, at det vil vække meget stor Tilfredshed, at det er lykkedes at faa alle Partier med hertil.

Jeg hører ikke til dem, der mener, at man i en saa vanskelig Situation som den nuværende kan sige alt eller intet, kan man ikke faa det, man ønsker, vil man ikke være med til at gennemføre noget, og jeg er sikker paa, at ude i Landbrugskredse er man af samme Opfattelse. De Mænd og de Partier, som ikke gaar med ind i et

Arbejde for Øjeblikket, vil man ingenlunde takke i den nuværende Situation.

Der er fra forskellige Sider sagt, at dette er en midlertidig Ordning, det skaber ikke Rentabilitet i Landbruget, og der er endogsaa dem, der har sagt, at det er kun en Morfinindsprøjtning, og at det, det gælder om nu, er Morgendagens Arbejde, man maa søge gennemført varigere Foranstaltninger, der kan give Rentabilitet i Landbruget. Det er Tilpasningen, man igen her taler om.

Jeg advarer imod, at man bibringer Landbefolkningen den Opfattelse, at man ved en Tilpasning, gaaende ud paa Løn-nedsættelse og Skattelettelse for Landboerne, kan opnaa noget særlig stort for Landboerne som Helhed. Hvis man undersøger, hvad det er, der er Aarsagen til Krisen i Landbruget, vil man let blive klar over, at det er det meget store Prisfald i Verden paa Landbrugsprodukter, der er Hovedgrunden til Krisen. Dernæst er Krisen blevet skærpet meget betydeligt i de senere Maaneder ved, at Prisfaldet er blevet langt stærkere for de Varer, vi skal sælge, end for de Varer, vi skal købe, og for det tredje maa man huske paa, at den uhyre Gældsbyrde, som er stiftet under det høje Prisniveau, hviler med dobbelt Tyngde under de nuværende lave Priser.

Derfor kan man være sikker paa, at en Tilpasning ved Nedsættelse af Lønningerne og Lettelse af Ejendomsskatterne vilde være af meget ringe Betydning, navnlig for det mindre Landbrug, og jeg vil advare imod, at man bibringer Befolkningen den Tro, at det vil være af nogen nævneværdig Betydning, for det vil betyde, at disse Mennesker vil blive udsat for en overordentlig Skuffelse.

Hvis man undersøger Landøkonomisk Driftsbureaus Regnskabs Resultater og sammenholder de Udgifter, som Landboerne har til Vareindkøb og til Forrentning af den Gæld, der svarer til Ejendommens Værdi, med de Beløb, som udgives til Lønninger og til Ejendomsskatter i de forskellige Landbrug, saa vil man se, at for alle Landbrug paa under 10 ha er Udgiften til de to første Poster, Vareindkøb og Forrentning, som man jo ikke kunde gennemføre noget overfor med de Foranstaltninger, der tænkes paa ved Tilpasning, 7 Gange højere end det Beløb, der udredes til Ejendomsskatter og til Arbejdslønninger.

Derfor vil jeg gerne, inden vi forlader denne Sag her, sige: Lad os ikke gøre Forliget ringere, end det er, lad os ikke sige til Befolkningen, at det ingenting betyder,